Verslag van Agnes

Hulp aan de ouderen.

De activiteiten aan de ouderen heeft Ewoi wat verminderd. Veel ouderen ontvangen een klein inkomen van de overheid of van een hulporganisatie, soms zelfs van beide. Vaak wordt het geld door de familie geïnd en blijft de situatie voor de ouderen hetzelfde als voorheen.

Ewoi houdt wel vast aan huisbezoeken omdat er altijd ouderen zijn die weinig of niets hebben en aandacht en assistentie missen. Contact houden met de ouderen is en blijft erg belangrijk.

Dagopvang.

De opvang voor de 8-10 meervoudig gehandicapte kinderen is twee dagen per week van 9.00u. tot 16.00 u. Nadat de kinderen zijn opgehaald met de auto van het programma worden ze de hele dag verzorgd, krijgen eten en drinken op tijd, er wordt met ze gespeeld, getracht ze zindelijk te maken en ze worden gemasseerd. Ze krijgen volle aandacht van de verzorgsters. Ook de ouders worden bij deze zorg betrokken door middel van ouderbijeenkomsten, waarin zij aangemoedigd worden om hun verantwoordelijkheid te nemen en elkaar te bemoedigen en problemen te bespreken.

Er zijn ook moeilijkheden. Ouders willen de volledige verantwoordelijkheid voor de kinderen aan het Ewoi programma overlaten.

Ouders die dichtbij wonen willen hun kinderen niet brengen en vaak worden de kinderen vuil en onverzorgd alleen op de compound gevonden. In enkele gevallen is besloten om niet verder te gaan met de dagopvang van een kind.

Sommige ouders verwachten hulp voor het hele gezin.

Ook de activiteiten van andere hulporganisaties motiveert de ouders niet om hun kind naar de dagopvang te doen. Deze organisaties geven hulp in de vorm van voedsel en geld. Maar er is geen of heel weinig controle en vaak zien we dat deze hulp niet ten goede komt aan het kind, maar wordt gebruikt voor andere doeleinden.

Begeleiding, training en assistentie.

In juli zijn Annette en Patrice uit Nederland geweest om ons meer te leren hoe we om moeten gaan met de MHC. We zijn er erg blij mee en hebben veel van hen geleerd.

Voor mij (Agnes) persoonlijk was het erg veel want in deze periode moest mijn oudste dochter geopereerd worden aan haar heup in een ziekenhuis ver van Lodwar. Mijn man is met mijn dochter meegegaan, maar voor mij, als moeder, was het een moeilijke tijd. Maar ik moest sterk zijn en gelukkig is alles goed verlopen.

Dank aan Annette en Patrice voor het achterlaten van hun familie om ons te bekwamen in de zorg voor de meervoudig gehandicapte kinderen.

Moge God hen en hun families zegenen.

Agnes.